ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **LATRANSGAS HOŘOVICE s.r.o.**, IČO 25643924,
se sídlem Masarykova 1536/41, Hořovice,

zastoupena advokátem JUDr. Vítem Vohánkou,
se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
se sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 21. 10. 2020, č. j. 39237/20/5300-21441-708995,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně napadla žalobou shora označené rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 20. 5. 2019, č. j. 2989479/19/2109-50523-201464, kterým byla žalobkyni doměřena daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období listopad 2017.
2. Správce daně dospěl na základě daňové kontroly k závěru, že žalobkyně (do 27. 7. 2017 fungující pod název LA-TRANSGAS Lnáře s. r. o.) neprokázala, že se deklarované plnění uskutečnilo a že bylo žalobkyní fakticky od společnosti FWDS Europe (dále jen „FWDS“) přijato v deklarovaném rozsahu. Žalobkyně neunesla své důkazní břemeno a neprokázala

splnění podmínek § 72 a § 73 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“).

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobkyně uvedla, že dne 22. 6. 2016 byla mezi žalobkyní a společností FWDS uzavřena smlouva o spolupráci, na jejímž základě měla společnost FWDS žalobkyni zajistit kupujícího na koupi části závodu – provozovny Lnáře. V době uzavření smlouvy o spolupráci nemohl nikdo ze zúčastněných předpokládat, za jakou částku a zda vůbec se podaří prodej části závodu realizovat. Pokud žalobkyně a společnost FWDS dospěly k závěru, že společnosti FWDS vznikl nárok na sjednanou odměnu, a žalobkyně tuto odměnu na základě vystaveného daňového dokladu společnosti FWDS zaplatila, neměl by žalovaný nahrazovat smluvní vůli účastníků, či ji zpochybňovat. Z výpovědi všech účastníků je patrné, že společnost FWDS zajistila přípravu veškeré smluvní dokumentace a znalce, který ocenil převáděné nemovité věci. Žalobkyně má za to, že prokázala, že prodej části závodu zajišťovala společnost FWDS. Předmětnou skutečnost potvrdili oba jednatelé žalobkyně, svědek J. J., zplnomocněný zástupce společnosti FWDS, i právní zástupce společnosti FWDS, JUDr. V. V.. Společnost FWDS byla pověřena realizací celého projektu - prodeje části závodu. Ani žalobkyně, ani společnost FWDS nikdy netvrdily, že by kupujícího - společnost TOMEGAS s.r.o. (dále jen „TOMEGAS“) zajistila, resp. oslovila, přímo společnost FWDS. Společnost TOMEGAS byla žalobkyní oslovena z podnětu společnosti FWDS. V rámci jednání o prodeji části závodu byla společnost TOMEGAS společností FWDS (koordinátor projektu prodeje) vyhodnocena jako nejvhodnější a nejvýhodnější potenciální kupující. Po konzultacích se společností FWDS byla nabídka společnosti TOMEGAS vyhodnocena jako nejvýhodnější, neboť pokud by byla koupě části závodu realizována s avizovaným zájemcem ze zahraničí, byli by jednatelé žalobkyně nuceni pro nového vlastníka ještě několik let pracovat. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti má žalobkyně za to, že společnosti FWDS vznikl nárok na odměnu dle smlouvy o spolupráci. Odměna společnosti FWDS byla vyúčtována a ve splátkách zaplacena, jak bylo doloženo výpisy z účtu.

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobkyně sice předložením předmětného daňového dokladu unesla primární důkazní břemeno ve smyslu § 92 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, avšak daňový doklad sám o sobě nemůže být podkladem pro přiznání nároku na odpočet daně, není-li současně prokázáno faktické uskutečnění zdanitelného plnění tak, jak je toto plnění deklarováno v daném daňovém dokladu. Žalobkyní předložené důkazní prostředky sice deklarují existenci smluvního vztahu mezi žalobkyní a FWDS, neprokazují však faktické poskytnutí deklarované služby dle § 14 odst. 1 ZDPH, tj. neprokazují, že prodej části závodu pro žalobkyni skutečně zajišťovala společnost FWDS. Ze zjištěných skutečností dle žalovaného naopak vyplývá, že žalobkyně si sama zajistila kupujícího pro prodej části obchodního závodu, kterým byla obchodní společnost TOMEGAS, jež s žalobkyní dne 20. 6. 2017 uzavřela smlouvu o koupi části závodu a uhradila žalobkyni kupní cenu. Žalobkyně sama telefonicky informovala společnost TOMEGAS o možnosti koupit provozovnu Lnáře, učinila tedy konkrétní nabídku, vedla s ní další související jednání o výši kupní ceny a objednala a uhradila znalecký posudek na nemovité věci této provozovny. Společnost TOMEGAS pak prostřednictvím svého jednatele P. T. akceptovala jak konečnou kupní cenu, tak smlouvu o koupi části závodu. Ze zjištěných skutečností naopak nijak nevyplývá, že se společnost FWDS jakkoliv podílela na zajištění kupujícího, bylo pouze zjištěno, že zajistila k

uvedenému obchodnímu případu smluvní dokumentaci. Zajištění dokumentace však nebylo předmětem smlouvy o spolupráci ze dne 22. 6. 2016, a tedy nebylo předmětem plnění deklarovaného na daňovém dokladu, neboť předmětem plnění mělo být právě zajištění kupujícího. Společnost FWDS tedy nesplnila podmínky dle smlouvy o spolupráci, neboť kupujícího nezajistila. Důkazní prostředky, které by prokázaly, že se společnost FWDS nějakým způsobem na zajištění kupujícího podílela, nebyly předloženy. Tento závěr potvrzuje i výpověď svědka J. J., který v rámci svědecké výpovědi sice potvrzoval spolupráci s žalobkyní, ale neuvedl žádné konkrétní skutečnosti ve vztahu k činnosti, která byla předmětem rozporovaného plnění, a to zajištění kupujícího části podniku. Svědek J. J. neuvedl, jaké konkrétní úkony měl pro zprostředkování kupujícího činit, jakým způsobem získával informace o potencionálních kupujících, neuvedl ani konkrétně jinou společnost, kterou měl v rámci své činnosti zajistit.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námitky, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu daňového spisu a průběh jednání před soudem

6. Z obsahu daňového spisu soud zjistil následující skutečnosti. Dne 22. 1. 2018 byla u žalobkyně zahájena daňová kontrola za zdaňovací období listopad 2017. Předmětem sporu je uskutečnění plnění od společnosti FWDS na základě smlouvy o spolupráci.

7. Dne 22. 6. 2016 byla uzavřena smlouva o spolupráci mezi žalobkyní a FWDS. Podle čl. II. smlouvy bylo úkolem FWDS „zajistit pro společnost LA-TRANSGAS kupujícího“, přičemž minimální kupní cena byla stanovena na 4 500 000 Kč, a to do 31. 12. 2017. Odměna byla ujednána tak, že společnosti FWDS připadne rozdíl mezi případnou vyšší prodejní cenou a částkou 4 500 000 Kč. Zároveň bylo sjednáno, že nebude-li kupující ve stanovené lhůtě zajištěn, odkoupí FWDS dané nemovité věci a část závodu sama, a to za částku 4 500 000 Kč. Dne 20. 7. 2017 byla uzavřena smlouva o koupi části závodu mezi žalobkyní a TOMEGAS. Kupní cena byla sjednána ve výši 13 465 460 Kč.

8. Dne 22. 1. 2018 byl při zahájení daňové kontroly vyslechnut D. L. (jednatel žalobkyně). K otázkám správce daně uvedl, že se se synem rozhodli, že prodají část podniku. FWDS oslovili, protože nechtěli při prodeji udělat chybu. FWDS byla oslovena, jelikož D. L. se znal s J. J.. TOMEGAS byla D. L. známa již dříve, jednalo se o konkurenty ze stejného oboru.

9. Dne 16. 5. 2018 byl vyslechnut P. T., jednatel TOMEGAS. Ve své výpovědi uvedl, že se s D. L. znají cca 15 let. Stejně tak je mu známa žalobkyně, jednalo se o obchodního partnera a konkurenta na trhu. Dále uvedl, že byl s nabídkou na odkoupení části podniku

telefonicky kontaktován žalobkyní (D. L. nebo J L.) cca dva měsíce před uzavřením smlouvy o koupi části závodu. O koupi jednal vždy buď s D. L., nebo. J L.. Při podpisu kupní smlouvy byli přítomni on, jeho syn J. T., D. a J. L., J. J. a JUDr. V. V. Kupní cena byla stanovena D. L., návrh smlouvy zaslala žalobkyně. S FWDS P. T. nikdy nejednal, J. J. byl pouze přítomen podpisu smlouvy. S J. J. se dříve nesetkal. Obdobně vypovídal i dne 29. 8. 2018 J. T..

10. Dne 27. 8. 2018 byl vyslechnut JUDr. V. V.. Ve své výpovědi uvedl, že připravil smlouvu o spolupráci, a to na pokyn J. J., jelikož dlouhodobě zastupuje FWDS. Pokud jde o smlouvu o koupi části závodu, svědek řešil až finální podklady po nalezení kupce. Připravil smlouvu, zařizoval vyhotovení znaleckého posudku a připravil koncept zápisu z valné hromady žalobkyně – vždy na pokyn J. J..

11. Dne 27. 8. 2018 byl vyslechnut J. J.. Ve své výpovědi uvedl, že když se mu D. L.a svěřil, že by chtěl prodat část podniku, souhlasil, že mu sežene kupce. Následně uvedl, že jelikož zajistil pouze potenciální kupující, kteří jsou finančními investory, tak D. L. sdělil, že pokud si on sám někoho nesežene, bude muset pro investory za sebe někoho vychovat, kdo by prodanou část podniku spravoval.

12. Dne 15. 5. 2019 zaslal správce daně žalobkyni zprávu o daňové kontrole. Správce daně v ní dospěl k závěru, že kupujícího části závodu (TOMEGAS) nezajistila FWDS, ale žalobkyně. Dle správce daně nebyly v řízení předloženy takové důkazní prostředky, které by prokázaly, že se FWDS podílela na zajištění kupujícího. Nebylo tak prokázáno, že by FWDS uskutečnila zdanitelné plnění, za které by jí dle smlouvy o spolupráci náležela odměna, jež jí byla žalobkyní uhrazena. Dne 20. 5. 2019 vydal správce daně platební výměr, kterým byla žalobkyni vyměřena vlastní daň z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2017 ve výši 8 562 Kč.

13. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správce daně potvrdil. V odůvodnění uvedl, že ze zjištěných skutečností vyplývá, že kupujícího, který s žalobkyní uzavřel dne 20. 6. 2017 smlouvu o koupi části závodu, uhradil kupní cenu, předmět smlouvy převzal a provozuje v něm ekonomickou činnost, zajistila přímo žalobkyně, která sama telefonicky informovala společnost TOMEGAS o možnosti koupit provozovnu Lnáře, učinila tedy konkrétní nabídku, vedla s ní další související jednání o výši kupní ceny, objednala a uhradila znalecký posudek na nemovité věci této provozovny. Společnost TOMEGAS pak prostřednictvím pana P. T.akceptovala jak konečnou kupní cenu, tak smlouvu o koupi části závodu. Ze zjištěných skutečností nevyplývá, že se společnost FWDS podílela na zajištění kupujícího. Tato společnost zajistila k uvedenému obchodnímu případu smluvní dokumentaci. Zajištění dokumentace však nebylo předmětem smlouvy o spolupráci ze dne 22. 6. 2016, a tedy předmětem plnění deklarovaného na daňovém dokladu. Tím bylo právě zajištění kupujícího. Společnost FWDS tedy nesplnila podmínky této smlouvy, kupujícího nezajistila. Předložené důkazní prostředky, zjištěné skutečnosti a svědecké výpovědi prokázaly faktické uskutečnění prodeje části závodu společnosti TOMEGAS, nikoliv způsob zajištění kupujícího společností FWDS. Důkazní břemeno přitom leželo na žalobkyni, která měla pochybnosti správce daně vyvrátit. Bylo zcela v dispozici žalobkyně,

aby faktické přijetí deklarovaného plnění od deklarovaného dodavatele v deklarovaném rozsahu prokázala jednoznačnými důkazními prostředky. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem žalovaný uzavřel, že žádný z předložených či provedených důkazních prostředků bez pochyb neprokázal, že přijaté zdanitelné plnění bylo fakticky společností FWDS uskutečněno v souladu s předmětem plnění deklarovaným dle § 29 odst. 1 písm. f) ZDPH na daňovém dokladu.

14. Při jednání před soudem setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Soud neprovedl žalobkyní navržené důkazy (výslechy D. L. a J. J.), jelikož tyto důkazy byly provedeny v daňovém řízení, soud neshledal důvod pro jejich opakování a žalobkyně sama ani žádný nenabídla.

Posouzení žalobních bodů

15. Těžištěm sporu v nyní posuzované věci je otázka, zda žalobkyně naplnila hmotněprávní podmínky zakotvené v § 72 a 73 ZDPH pro uplatnění nároku na odpočet daně. Prokazování nároku na odpočet daně je sice prvotně záležitostí dokladovou, současně však platí, že zákon nestojí na formálním vykázání zdanitelného plnění, nýbrž na existenci zdanitelného plnění ve smyslu § 1 ZDPH (viz rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2006, č. j. 2 Afs 7/2006-107). Též v rozsudku ze dne 16. 3. 2010, č. j. 1 Afs 10/2010-71, NSS konstatoval, že daňový doklad *per se* není poukázkou na vznik nároku na odpočet daně. Aby mu mohla být přisouzena důkazní hodnota ve smyslu § 73 odst. 1 ZDPH, musí věrně zobrazovat právě faktickou stránku věci, tj. přijetí zdanitelného plnění.

16. Správce daně je ve smyslu § 92 odst. 5 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, zatížen důkazním břemenem ve vztahu k důvodnosti pochyb o tvrzení daňového subjektu. K unesení důkazního břemene musí správce daně prokázat, že tu jsou vážné a důvodné pochyby o existenci zdanitelného plnění. Správce daně naopak není povinen prokazovat, jak se obchodní transakce uskutečnila, či že se neuskutečnila způsobem, který ve svém daňovém tvrzení uvádí daňový subjekt (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 9. 5. 2005, č. j. 1 Afs 54/2004-125).

17. V projednávané věci jsou klíčové dvě otázky, v jejichž hodnocení se účastníci rozcházejí: 1) jaké plnění měla dle smlouvy o spolupráci FWDS žalobkyni poskytnout a 2) jaké plnění FWDS reálně poskytla.

18. Pokud jde o první otázku, účastníci předestírají rozdílné výklady smlouvy o spolupráci. Žalovaný vychází z toho, že ve smlouvě je jako předmět plnění uvedeno „zajištění“ kupujícího, čímž se dle žalovaného rozumí především dojednání celé transakce. Naopak žalobkyně uvádí, že FWDS byla „pověřena realizací celého projektu“. Soud v této otázce dává za pravdu žalovanému. Předně je třeba uvést, že ve smlouvě o spolupráci je uvedeno, že úkolem FWDS bylo „zajistit pro společnost LA-TRANSGAS kupujícího“ za cenu 4 500 000 Kč. Slovo „zajistit“ ve spojení se čtvrtým pádem znamená „*předem najisto (zamluvením) opatřit; zabezpečit*“ (viz Slovník spisovného jazyka českého, dostupný na https://ssjc.ujc.cas.cz, heslo „zajistiti“). Jazykový výklad

textu smlouvy o spolupráci tedy nasvědčuje tomu, že podstatou plnění bylo opatřit kupujícího – tedy jej vyhledat, oslovit a dojednat s ním celou záležitost. Technická realizace prodeje je pak častou, ne-li nutnou součástí „zajišťování“ kupujícího, není však tím stěžejním. Pro výklad zastávaný žalovaným svědčí i výpověď J. J. ze společnosti FWDS. J. J. vypověděl, že když se mu D. L. svěřil, že by chtěl prodat část podniku, souhlasil, že mu sežene kupce. I tato nasvědčuje tomu, že úkolem FWDS bylo v prvé řadě nalezení vhodného zájemce a dojednání obchodu. Konečně závěru žalovaného nasvědčuje i konstrukce celé smlouvy. Pokud by totiž bylo úkolem FWDS provádět pouze „administrativně-právní servis“, jevila by se výsledná odměna jako zjevně nerozumná (je potřeba připomenout, že z výsledné kupní ceny společnost FWDS obdržela téměř dvojnásobně více než prodávající žalobkyně). Soud v této souvislosti předpokládá, že jednatelé žalobkyně jednali s péčí řádného hospodáře, s čímž je bezpochyby mnohem lépe v souladu takový výklad smlouvy o spolupráci, jaký zaujal žalovaný.

19. Soud tak činí dílčí závěr, že úkolem společnosti FWDS dle smlouvy o spolupráci bylo primárně obstarat kupujícího – sehnat jej, dojednat s ním podmínky obchodu a následně celou transakci zrealizovat. Podpůrné práce administrativního či právního charakteru, jakkoliv významné, nejsou samy o sobě „zajištěním“ kupujícího.

20. Druhou otázkou je, jaké činnosti pro žalobkyni FWDS skutečně provedla. V projednávané věci je nepochybné, že společnost FWDS provedla řadu činností administrativně-právního charakteru (příprava smluvní dokumentace, zajištění znaleckého posudku, zajištění samotného aktu podpisu smlouvy). Dále je nepochybné, že kupujícího (společnost TOMEGAS) oslovila přímo žalobkyně, nikoli FWDS. Dále má soud za prokázané, že vyjednávání probíhalo přímo mezi žalobkyní a společností TOMEGAS bez přímé účasti FWDS – zástupci společnosti TOMEGAS shodně uvedli, že společnost FWDS neznali a s J. J. se poprvé setkali až při podpisu smlouvy. Soud dále konstatuje, že žalobkyně neprokázala, že by k oslovení společnosti TOMEGAS došlo na podnět FWDS. Výpověď J. J. naznačuje spíše opak, jelikož J. J. vypověděl, že jelikož zajistil pouze potenciální kupující, kteří jsou zahraničními finančními investory, tak D. L. sdělil, že pokud si on sám někoho nesežene, bude muset pro investory za sebe někoho vychovat, kdo by prodanou část podniku spravoval. Tato výpověď svědčí pro to, že společnost FWDS se na oslovení společnosti TOMEGAS nijak nepodílela. Konečně soud pokládá za prokázané, že společnost FWDS určitou činnost k zajištění možných kupujících prováděla (výpověď J. J., že sehnal některé zahraniční investory je nepřímo podpořena i zástupci společnosti TOMEGAS, kteří uvedli, že o nabídce ze zahraničí slyšeli od jednatele žalobkyně), nicméně v řízení nebylo žádným způsobem prokázáno, jakou činnost FWDS při shánění kupujících prováděla, ani ve vztahu k jakým potenciálním kupujícím. Rovněž nebylo prokázáno, jakých výsledků při této činnosti FWDS dosáhla (pokud obstaraní potenciální kupující trvali na tom, aby D. L. nadále vedl prodávanou část závodu, neodpovídala taková nabídka smlouvě o spolupráci a žalobkyně nebyla povinna takovou nabídku akceptovat, společnosti FWDS navíc muselo být z okolností uzavření smlouvy o spolupráci zřejmé, že taková nabídka byla v příkrém rozporu s důvody, pro něž chtěla žalobkyně část závodu prodat).

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

21. Soud tak shrnuje, že v řízení nebylo prokázáno, že by se společnost FWDS jakkoliv podílela na vytipování společnosti TOMEGAS, jejím oslovení a následném dojednání celé transakce. Prokázáno bylo pouze to, že se FWDS podílela na realizaci celé transakce, a to administrativně-právními službami. Jelikož tyto činnosti nejsou ze shora uvedených důvodů samy o sobě „zajištěním“ kupujícího ve smyslu smlouvy o spolupráci, žalovaný nijak nepochybil, pokud dospěl k závěru, že žalobkyně neprokázala, že by společnost FWDS „zajistila“ kupujícího, a tedy uskutečnila plnění požadované smlouvou o spolupráci. Pro úplnost soud dodává, že neposuzuje, zda by prokázané plnění mohlo samo o sobě (bez ohledu na jeho soulad se smlouvou o spolupráci) založit nárok na odpočet DPH (tuto argumentaci žalobkyně neuplatnila), pouze konstatuje, že prokázané plnění nebylo plněním požadovaným dle smlouvy o spolupráci, na jejímž základě bylo fakturováno. Nad rámec nutného odůvodnění soud dodává, že tento závěr je omezený pouze na daňové řízení a žádným způsobem nezasahuje do soukromoprávních vztahů mezi žalobkyní a společností FWDS – ostatně zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v § 1 výslovně uvádí, že uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Soud ze shora uvedených důvodů shledal, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému pak nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Praha 26. srpna 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.